

عنوان مقاله:

تعیین عوامل محیط زیستی در مکان گزینی شهرهای جدید

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: ۱۳۹۶)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۲

نویسندگان:

حسن هویدی - استادیار، گروه برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست، دانشگاه تهران، ایران

یاسر معرب - کارشناس ارشد برنامه ریزی محیط زیست، دانشگاه تهران، ایران

شادی حسینی - کارشناس ارشد، منابع طبیعی، دانشگاه تنکابن، ایران

خلاصه مقاله:

در دوره های مختلف تاریخی، در اقصی نقاط دنیا، شهرهایی با اهداف مختلف احداث شده اند که آن ها را می توان شهرهای جدید نامید. شهرهای جدید پس از جنگ جهانی دوم، الگویی برای کمک به حل مشکلات اجتماعی، اقتصادی و محیطی شهرهای بزرگ بودند. این الگو توزیع جمعیت و اشتغال را در کل فضای سرزمینی ارایه داد؛ بدین ترتیب ایده شهر جدید با ابزار توسعه ناحیه ای به سرعت در سراسر جهان گسترش یافت. درواقع، مفهوم شهر جدید مفهوم اجزای یک شهر در ارتباط ارگانیک با یکدیگر است. ارزیابی توان اکولوژیک، به دلیل ضرورت انتخاب و بهره برداری بهینه از پتانسیل اکولوژیک سرزمین در قالب مطالعات برنامه ریزی و مدیریت محیط زیستی به منظور حصول به اصل توسعه پایدار است که برای استقرار و احداث سکونتگاه های جدید انسانی در پهنه ی جغرافیایی عوامل بسیار متعددی دخالت دارند، استفاده از شاخص های کمی، پیش از پیش ضرورت پیدا می کند. مسیله ی اساسی ارزیابی توان اکولوژیک در استقرار و احداث سکونتگاه های جدید انسانی، کاربرد معیارهای محیط زیستی در مکان یابی آن ها، برای دستیابی به توسعه پایدار شهری است. در واقع می توان گفت هدف اصلی از این مطالعه، تعیین بهترین معیارهای محیط زیستی برای استقرار و احداث سکونتگاه های جدید انسانی است که کمترین آثار سوء را در حال حاضر و در بلندمدت به دنبال داشته باشد

کلمات کلیدی:

شهر جدید، ارزیابی توان، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/589752>